

РЕШЕНИЕ

№ 343

гр. София, 20.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова
Вяра Русева**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10297** по описа за **2021** година докладвано от съдия Вяра Русева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от АПК, във вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] срещу съдебно решение от 20.08.2021 г. постановено по нахд № 12739/2020 г. на Софийски Районен Съд (СРС) – Наказателно отделение (НО), 114 състав, с което е потвърдено НП 38 - 59/25.08.2020 г., издадено от председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“ /ДАНС/, с което на основание чл. 116, ал. 3, т. 3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП) е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 20 000 лева за нарушение на чл.54, ал.7, изр.1, вр. с чл.53 ал.1 вр. с чл.15, ал.1 от ЗМИП и е осъден касатора да заплати на ДАНС юриск.възнаграждение в размер на 120 лв.

В жалбата се навеждат подробни доводи, че оспореният съдебен акт е постановен при липса на мотиви, касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 2 НПК. Сочи, че въззивният съд не е обсъдил в цялост събраните по делото доказателства и че не е изпълнил задължението си служебно да изясни обективната истина. Ако съдът беше обсъдил всички доказателства и доводи би достигнал до извод, че касаторът не е извършил нарушение на чл.54, ал.7, изр.1, вр. с чл.53 ал.1 вр. с чл.15, ал.1 от ЗМИП. Твърди, че е налице нарушение на правото му на защита. Моли съда да отмени обжалваното съдебно решение и потвърденото с него наказателно постановление,

евентуално измени размера на санкцията.Претендира разноси

Отвeтникът-ДАНС, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна и моли да се остави в сила решението.Претендира юриск. възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище за основателност на жалбата.

Административен съд София-град, XXI касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Суверенно право на решаващия съдебен състав е да формира вътрешно убеждение, но това следва да стане при обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства по делото, обективирано в мотивите към съдебния акт, което в конкретният случай не е било сторено. Въззивната инстанция всякога е длъжна да даде отговор на възраженията и доводите на страните независимо дали ги счита за основателни или не и дали ги уважава или не. Този именно отговор е израз на задължението на въззивна инстанция, която е и контролна такава - да провери изцяло законосъобразността на НП. Резултатът от тази проверка не може да е формален. Той винаги трябва да бъде обективиран по делото - в мотивите на въззивния съдебен акт, така че да стане достояние на страните, а страната, която е изтъкнала довод в хода на съдебното производство, да узнае и проследи начина на формиране на волята на съда, по силата на която аргументите са или не са уважени. Всяко отклонение от принципите на чл. 13 и чл. 14 от НПК, вр.чл.84 ЗАНН представлява съществено процесуално нарушение.

В случая НП е потвърдено изцяло декларативно, без да са ясни съображенията на съда за това. В крайна сметка въззивната инстанция е пренебрегнала процесуалното си задължение, произтичащо от чл. 339, ал. 3 НПК, вр.чл.84 ЗАНН да изложи ясни, точни, изчерпателни и законосъобразни мотиви по всички основни фактически и правни въпроси, за разрешаване пред нея. Въззивната инстанция не е изложила никакви мотиви относно направеното възражение за липсата на яснота относно датата на извършване на нарушението /чл.42 ал.1 т.3 и чл.57 ал.1 т.5 от ЗАНН/, което от своя страна възпрепятства преценката и произнасянето по друг довод на жалбоподателя, а именно дали нарушението е системно по см на § 1 т.15 от ДР на ЗМИП и следва ли да се приложи санкционната норма на чл.116 ал.3 т.3 от ЗМИП. Дружеството е изложило подробни аргументи в подкрепа на тезата си, че неправилно е ангажирана отговорността му многократно за всяко едно от отделните деяния от установена системна деятелност, поради което и следвало да се състави един АУАН в който да се опишат нарушенията. СРС не е изложил никакви правни изводи по повод тези изрични и подробни възражения, а бланкетно е приел осъществен състав на нарушение. Съдът не е обсъдил и доводите относно факта на наличието, респ. липсата по клиентското досие на [фирма] към релевантния момент, на копия от личните карти на С. Б. Ц. издадени съответно на 1.10.2010г и на

5.11.2019г. Излагането на правни изводи относно това обстоятелство има значение за правилното решаване на правния спор и преценка материалната законосъобразност на НП. Д. – [фирма] е изложило подробни аргументи, че са били снети копия както от личния документ, използван при подписване на застрахователния договор, така и последващия такъв, които били надлежно съхранявани в клиентското досие на дружеството. СРС е бил длъжен да изложи мотиви в тази насока, което обуславя и преценка дали е осъществен състава на нарушението.

Касационният контрол за законосъобразност на оспореното съдебно решение, упражняван от Административен съд София-град е ограничен от въведените с жалбата основания /чл.218, ал.1 от АПК/, с изключение на съответствието му с процесуалните изисквания, свързани с правораздавателната власт на въззивната инстанция, съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба и с материалния закон. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд. При липсата на изчерпателни фактически и аргументирани правни изводи в мотивите към решението относно релевантните за законосъобразност на НП обстоятелства, и включени в предмета на доказване по делото, не може да бъде осъществен дължимия от АССГ контрол за законосъобразност. Недопустимо е АССГ да постанови акт, който замести този на решаващия съд, което би лишило страните от една съдебна инстанция по фактите и приложението на закона.

Касационната инстанция не може да подменя вътрешното убеждение на контролирания съд по фактите, включени в предмета на доказване, но той е оправомощен да извърши проверка относно изпълнението на процесуалните изисквания, гарантиращи правилното му формиране в съответствие с принципната норма на чл. 14 от НПК. Вътрешното убеждение е съзнателна увереност, основана на доказателствените материали, събрани и проверени по надлежния ред при обективно, всестранно и пълно изследване на обстоятелствата по делото, анализирани и оценени поотделно и в тяхната взаимовръзка. Нарушение на тези изисквания е налице, когато решаващият съд е игнорирал доказателства (напълно пренебрегнал), само формално е обсъдил или недостатъчно преценил някои от доказателствените материали за фактите, включени в предмета на доказване, на което именно сочат данните по делото. В този смисъл, основателни се явяват доводите, изложени в касационната жалба, досежно липсата на мотиви в оспореното решение. Въззивният съд не е изпълнил задължението си служебно да събере доказателства относно изясняване фактическата обстановка. Бланкетното позоваване на правни норми и общите съждения на съда без да има задълбочен анализ, както на тези правни разпоредби, така и на доказателствата, не може да доведе до спазване на изискването за мотивираност на съдебното решение. Изясняването на обективната истина е процес, при който съдът следва да извърши цялостна проверка на фактите и обстоятелствата, да събере достатъчно и годни доказателства за установяването им, както и да обсъди доводите на двете страни. Съдът не е осъществил дължимата преценка на доказателствата по делото и няма фактически установявания.

По изложените съображения оспореното решение следва да се отмени, а делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на СРС. При новото разглеждане съдът следва да обсъди, съобразно твърденията и възраженията на страните, събраните доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, и въз основа на

техния анализ да изложи мотиви по съществуващото на спора.

.Относно разноските: По претендираните от страните разноски ще се произнесе въззивният съд при новото разглеждане на делото - чл. 226, ал. 3 АПК.

Така мотивиран, Административен съд София- град,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ съдебно решение от 20.08.2021 г. постановено по нахд № 12739/2020 г. на Софийски Районен Съд (СРС) – Наказателно отделение (НО), 114 състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ 1.

2.